

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaranensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

Cap. 1. Regulares teneri ad obseruantiam Regulæ, quam professi sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

ponimus. prout suprà facienda, Sed que Apostol referenda, ac probanda. Postea eadem S. Congregat. S.D.N referente declarauit sive intentionis nunquam fuisse prohibere oblationem, receptionemque tabellarum, & imaginum hujusmodi, ita ut approbantibus Ordinariis secreto aliquo seorum loco custodiri, ibidemque iam amota collocari, & assertuari possint, vt si quando Dominus talium virorum merita beatificationis, seu canonizationis honore in terris decorate voluerit, extensi hujusmodi sanctitatis qualicunque probations Apostolicae Sedis iudicio tunc examinanda, retero Ego ipse in collectan. ad dictum cap. vlt. in fine, de relig. ex venerat. Sanctor.

7. § Nulla etiam admittenda esse noua miracula, &c.] Vide Ptaec. in praxi Epi. cap. part. 2. cap. 3. num. 18. vers. miracula, Franc. Leo in thesauro fori Eccles. p. 2. cap. 1. num. 21. met. ipsam de officio. & post Episcopi, part. 2. allegat. 97. num. 2. me citato ex illo loco Homobon. de Bonis de examine Eccles. tract. 12. cap. 3. q. 15. suppos. 2.
8. Pois Episcopum examinare noua miracula hominis defuncti non caponizati, nec beatificati, & publicare, atque approbare abfique Summi Pontificis auctoritate, antiquata dispositione text. in d. cap. ultim. ex nouiori dispositione huius decreti, tenui d. allegat. 97. ex num. 1. & postea in collectan. ad d. cap. ult. tenui me iustante decimum tuisse dispositionem Concilij in presenti esse intelligendam tam de miraculis Sanctorum canonizatorum, quam etiam de miraculis personae non canonizatae, quod quidem decretum originale, & authenticum penes me afferatur.
- Contra Philarch. de officiis sacerdot. tom. 1. part. 2. lib. 2. cap. 9. vers. 5. Sanch. d. cap. 43. num. 2. Joan. Baptist. Signium in trac. de relig. & tener. Sanctor. cap. 3. in princip. Domin. Anfoiss de sacrarum reliquiarum cultu, §. 22. num. 42. Iacob. de Graff. conf. 1. 7. à nu. 26. sub tit. de senten. excom. existimantes hoc Concilij decretum agere de miraculis, & reliquijs, ac imaginib. Sanctorum caponizatorum.
- ¶ Nec nouas reliquias recipiendas, &c.] Nullo modo liceat Episcopis approbare nouas reliquias, & eas publicè venerandas exponere, nisi denou inuenientur alicuius

Sanctii iam pridem in Sanctorum numerum telati, refolunt Azor. inst. moral. part. 1. lib. 9. cap. 8. quæst. 8. Sanch. d. cap. 43. num. 10. & alij plures per me citati d. allegat. 97. num. 10. vbi num. 12. decimum refero reliquias antiquas habendas esse in illa veneratione, qua haec tenus fuerunt.

Episcopo competere in sua diocesi approbare reliquias Sancti ab Ecclesia canonizati, & illo approbante tanquam veras, & ad illum Sanctum pertinentes, posse absolute venerari, tradunt Philarch. d. cap. 9. ad finem, Soar. in 3. part. quæst. 25. art. 6. disput. 55. sett. 2. vers. quæst. aliquis. Azor. d. quæst. 8. Sanch. d. c. 43. num. 14. vbi etiam tenet posse Episcopum extra suam diocesim existentem absque aliqua Episcopi diocesis licentia illam approbationem facere, & facultatem concedere, vt in sua diocesi publicè Reliquia collocentur venerande.

Et resert Sel. in select. cap. 3. num. 11. tuisse decimum in vna Viterbiæ. 26. Ianu. 1627. ad Ordinarium spectare cognitionem quod reliqua sint verae, & exponere etiam in Ecclesijs Regularium, & interim facultatem eidem competere mandandi ut custodiantur in loco sibi bene visto, & apud se retinere claves.

¶ Nisi codem recognoscere, & approbante Episcopo.] Ad quicunque alium etiam iurisdictionem quasi Episcopalem habentem prater Episcopum non spectare miraculorum recognitionem, tradunt Aloys. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesie, decis. 563. in 1. edit. alijs resolut. 485. in 2. edit. & in decisione curia Archiepiscop. Neapolitan. decis. 397. num. 1. part. 4. Mari. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 112. casu 22. Homobon. de Bonis d. tract. 12. c. 3. quæst. 15. suppos. 2. Ego ipse d. allegat. 97. num. 9.

¶ Abbijus in consilium Theologis.] Ergo tenet Episcopus ad reliquiarum approbationem faciendâ Theologos consulere, & aliquos viros piros, & doctos, vt per Azor. inst. moral. part. 1. lib. 9. cap. 8. quæst. 8. Sanch. d. cap. 43. num. 15. Fagundez in quinque Ecclesiæ precepta, precept. 1. lib. 1. cap. 4. num. 4. vbi addit quod illorum sententia auditio folius Episcopi erit decidere, quia Concilium in presenti tantum petit vt eos consulat, non vt suffragium ferant.

De Regularibus, & Monialibus.

E Adem sacrosancta Synodus, reformationem prosequens, ea quæ sequuntur, statuenda esse censuit.

D E materia huius tituli ex professo tractarunt Na- uarii, per quatuor commentaria de regularibus, Fr. Emman. Roderic. tribus tomis omnes feri. Regulares questiones complectens. Fr. Lindouicus Miranda in manuali Prelatorum, Regularium, & de sacris Monialibus, Thom. à Iesu Maria de statu monachorum, Fr. Joan. à Cruce de statu Religionis, Laurent. de Portel. in dubijs Regularibus, Thom. San-

chez tom. 2. in precepta Decalogi, vbi de Religioso statu ac professione, Bartholom. à S. Fausto in thesauro Religiorum, seu de tribus votis solemnibus, Francise. Soarez per integrum tom. 3. & 4. de Religione, Bonacini. de clausura Religiorum, & panis eam violatibus impotitis, Fr. Bartholom. de Vecchis in praxi seruanda in admissandis ad Religio- nis statu nevitatis.

Regulares teneri ad obseruantiam Regulæ, quam profesi sunt.

C A P V T P R I M U M .

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Generalis superior potest cum consensu Capituli sibi subditis aliqua efficere strictiora, & arctiora statuta.
3. A regula Ordinis ne recedatur curare debent superiores.
4. Superiores non possunt ea, quæ ad substantiam Re-

- gularis vita pertinent relaxare.
5. Ordinarius permittere debet tertiarias moniales S. Francisci sub obedientia Fratrum minorum quemadmodum antea fuerunt.
6. Tertiarias mulieres ad habitum tertiae regulæ recipere licet superioribus Regularibus sufficienti facileate ad id à Sede Apostol. suffulcis.

Q Voniā non ignorat sancta Synodus, quantum ex monasterijs piè institutis, & rectè administratis, in Ecclesia Dei splendoris, atque utilitatis oriatur, necessarium esse censuit, quo facilis, ac maturius, vbi collapsa est, vetus, & Regularis disciplina instauretur, a & constantius, vbi conservata est, perseveret præcipere, prout hoc decreto, præcipit, vt omnes Regulares tam viri, quam mulie- res,

res, ad Regulæ, quæ profecti sunt, præscriptum vitam instituant, & componant, atque in primis, quæ ad suæ professionis perfectionem, ^a vt obedientia, paupertatis, & castitatis, ac si quæ alia sunt alicuius Regulæ, & Ordinis pecuniaria vota, & præcepta, ad eorum respectuè essentianæ, necnon ad communem vitam, victum, & vestitum conseruanda pertinentia, fideliter obseruent. ^b Omnisque cura, & diligentia à Superioribus adhibeatur tam in Capitulis generalibus & provincialibus, quam in eorum visitationibus, quæ suis temporibus facere non prætermittant, vt ab illis non recedatur, ^c cum compertum sit, ^d ab eis non posse ea, quæ ad substantiam Regularis vita pertinent, relaxari, si enim illa quæ bases sunt, fundamenta totius Regularis disciplinae, exacte non fuerint conseruata, totum corrutus & disficiunt necesse est.

^a Clemensi.
exitu. s. cum
figuris, in pri-
mis de verbis
signis.

^b Cap. cùm
ad mona-
strium, de statu
monac.

^c Cap. cùm
Paulus, 1. q. i.

7. **V**ide Nauar. in cap. nullum 14. q. 1. num. 24. & 32. ^e in cap. statutum 19. queſt. 3. num. 66. Fr. Emman. queſt. regul. tom. 2. queſt. 73. art. 3. & tom. 3. q. 29. art. 14. Ribadeneira pro defensione Societatis IESV cap. 18. Fr. Ludouicus Miranda in man. Prælat. tom. 1. queſt. 35. art. 4. Hieronym. Gabr. consil. 166. à num. 3. vol. 1. Hieron. Roder. in com- pend. q. reg. resol. 104. num. 22.
2. ^a Et constantinus, ubi conseruata est, perseueret.] Posse superiore Generali cum consensu Capituli sibi subditis aliqua efficere striciora, & arctiora statuta pertinentia ad reformatam regulam promissam, & ad pleniorum eius obseruantiam, tradunt Nauar. commento 4. de Regularib. num. 40. Fr. Emman. q. regular. tom. 1. queſt. 44. art. 1. AZOR. in ſit. moral. part. 1. lib. 13. q. 2. Barthol. à S. Fausto in Theſaur. relig. lib. 6. queſt. 113.
3. ^b Omnisque cura, & diligentia, &c.] Vide Fr. Emman. q. regul. tom. 2. queſt. 4. art. 2. & quomodo Prælati in reformatione fe habere debeant, ibidem q. 73. art. 4.
4. ^c Ab eis non posse ea, quæ ad substantiam, &c.] Vide Fr. Emman. tom. 1. q. 26. art. 1. Valer. Reginald. in præxi foranit. lib. 18. num. 390. & num. 396. vers. Oltatum.
5. Ordinarium permettere debere Tertiariis Moniales S. Francisi sub obedientia. Fratrum Minorum, quem admodum ante fuerunt, & efficere, vt professionem trium solemnium votorum quamprimum emittant ex Instituto Religionis S. Francisi, cui sunt adiecta, si forte emiserint, illaque intra septa monasterij claudere, nec eas cogere debere, vt habitum mutent, vel vt velo ni-
- gro vntantur, si illarum Ordo id non requirat, refert deciſum Armendar. in addition. ad recipi. legum Nauarra libro 2. titul. 18. l. 7. de religio. npmer. 57. Tertiarie, quæ trium votorum substantialium professionem solempnem non emittunt, neque in clauſuram se reducere volunt, omnimode Episcopi curæ, & iurisdictioni subiectæ sunt, & esse debent, ita Sel. in select. Canonie. cap. 8. num. 3. vbi refert sic fuſſe deciſum à S. Congreg. Episcop. in Pistorien. 20. Decembris 1616.
6. Tertiaries mulieres ad habitum tertiae regulae recipere licet superioribus Regularibus sufficienti facultate ad id à Sede Apostolica ſuffulitis (Capuccinis exceptis) atque ad ipſos vſtiendi eas officium pertinet, non autem ad habitum admittenda, & recipiēre sunt, niſi probatae vitæ, ac bonis moribus prædictæ atque in- atate ſaltem 40. annorum conſtitute, quæ de proprio habeant, vnde ſufficienter vivere poſſint, & non cum alijs viris, quæcum cum confanguineis, vel affinibus in pri- mo tantum gradu ſibi coniunctis cohabent, & ab Ordinario loci licentia prius impetrata, qui non aliter eam concedat, niſi de prædictis prævio examine diligenter bi- confitetur. Verum in huiusmodi habitu concedendo reſpectuē deferendo, omnino à velo ſupra caput, à pectorali, & à patientia abſtinendum eſt, quinimo ex, quæ ſupradicta tria, vel aliquod ipsorum deferre depre- hendeſſe fuerint, illa dimittere etiam per censuras ecclæſiaſticas ab Ordinariis locorum compellenda ſunt, ea- dem S. Congr. in d. Pistorien.

Regulares utriusque ſexus nihil habeant proprij, & uſus mobilium
a superioribus conueniens permittatur, ſub pænis, vt ibi.

C A P V T . II.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Prælati Religionum eſt licitum concedere Religio- ſis peculium ad nutum superiorum reuocabile ad ſolus uſus honestos, & pios.
3. Quid attento iure hodierno Concilij.
4. Cauſe rationabiles que ad concedendum aliquibus Religiosis peculium.
5. Regulares utriusque ſexus non poſſunt tenere pro- pria, ſed omnia dare debent ſuis superioribus.
6. Superior nullus poſteſt concedere monacho facultatem retinendi aliquid ad uſum irrevocabilem.
7. Propinuarum abuſus tollitur.
8. Eleemosyne, quæ per paſtum ſacrificij, & infirmarij monaſteriorum Monalium dari ſolent non prohibentur ſicut propinæ.
9. Moniales, & ceteri Regulares res etiam parui mo- menti uti proprias retinere non poſſunt.
10. Monialibus minime licet proprium poſſidere.
11. Moniales nec tanquam proprium poſſidere poſſunt quod ſuis manibus laborando acquirunt, vel eis à parentibus donatur.
12. Monialium nulli conceditur facultas diſponendi de cellis ſuis poſt obitum.
13. Monialibus illicitum non eſt habere de licentia ſu- perioris quodam redditus vitalitios.
14. Casus singularis.
15. Religionum aliquarum conſuetudo licita iudicatur.
16. Religioso quando inuito ſuperiore liceat aliqua co- parare, vel retinere.
17. Bona ſtabilia ex nulla cauſa licet priuato Religioso poſſidere.
18. Regularibus non licet ex diſpoſitione inferiorum Summi Pont. poſſidere, vel tenere agros, vel an- nuos redditus.
19. Monachus factus Episcopus an habeat bonorum, ſeu fructuum dominium.
20. Profefſio facta cum conditione de retinendo, ſeu habendo proprio, an valeat.
21. Elecio officialium, qui administraturi ſunt monaſteriorum bona, ad monaſterij ſpeſtat ſuperiores.
22. Officialis electi pro administratione beneficiorum monaſterij poſſunt redditus etiam extra monaſte- rium conſeruare.
23. Moniales deputate a ſuis superioribus in officiales reddi-